

Efter *stk. 3* foreslås det, at skifteretten ved vurderingen efter *stk. 2* som efter gældende ret skal lægge vægt på gældens alder. Bestemmelsen svarer til forslaget til konkurslovens § 197, *stk. 3* (lovforslagets § 1, nr. 3), og der henvises til bemærkningerne hertil.

I sager om gældssanering i forbindelse med konkurs vil det formentlig ofte forekomme, at hovedparten af gælden hidrører fra perioden kort tid forud for indgivelse af en begæring om gældssanering. Er denne gæld opstået som følge af en enkeltstående og nu overstået begivenhed, herunder f.eks. en erhvervsvirksomheds konkurs, vil gældens alder skulle tillægges mindre betydning ved vurderingen af, om gældssanering skal være udelukket. Dette er i overensstemmelse med, hvad der efter retspraksis gælder i dag.

Det foreslås endelig, at skifteretten skal kunne afvise at afsige kendelse om gældssanering, selv om der ikke foreligger omstændigheder som nævnt i *stk. 2*, hvis der foreligger andre omstændigheder, som taler afgørende imod gældssanering, jf. *stk. 4*. Bestemmelsen svarer til forslaget til konkurslovens § 197, *stk. 4*, og der henvises til bemærkningerne hertil, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

I *stk. 5* foreslås det, at det ved afgørelsen om gældssanering ikke skal tages i betragtning, hvorvidt skyldneren har mulighed for at opnå eftergivelse efter andre regler. Bestemmelsen svarer til den gældende § 197, *stk. 2*, sidste pkt., i konkursloven samt til forslaget til lovens § 197, *stk. 5* (lovforslagets § 1, nr. 3), idet der dog her anvendes udtrykket »eftergivelse efter andre regler« i stedet for »eftergivelse efter anden lovgivning«. Dette er udtryk for, at der ved vurderingen af, om der kan meddeles gældssanering i forbindelse med konkurs, ikke skal tages hensyn til, om der kan ske gældseftergivelse efter andre regler i konkursloven, dvs. »almindelig« gældssanering efter kapitel 25-28 og tvangsakkord.

I *stk. 6* foreslås det, at skifteretten ikke skal kunne indlede en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs for en skyldner, hvis der inden for de seneste 10 år er afsagt kendelse om gældssanering for skyldneren efter reglerne i dette kapitel. Der indføres således en »karantæneperiode« på 10 år, hvor der ikke på ny kan meddeles gældssanering efter reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs.

Har skyldneren tidligere fået gældssanering efter de almindelige regler i konkurslovens kapitel 25-28, vil der ikke gælde en sådan »karantæneperiode«.

En skyldner, der tidligere er meddelt gældssanering i forbindelse med konkurs, må i en situation, hvor den pågældende før udløbet af »karantæneperioden« på ny er blevet kvalificeret insolvent, i stedet indgive be-

gæring om gældssanering efter de almindelige regler i konkurslovens kapitel 25-28.

Stk. 7 svarer til den gældende § 197, *stk. 3*, i konkursloven og forslaget til lovens § 197, *stk. 5*, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.1.

Til § 231 b

Det foreslås, at det alene er skyldnere, hvis gæld i det væsentlige er pådraget ved erhvervsmæssig virksomhed, der skal kunne få gældssanering på andre betingelser og vilkår, end hvad der følger af de »almindelige« regler om gældssanering efter konkurslovens kapitel 25-28.

Er en lønmodtager under konkursbehandling, og er skyldnerens gæld i det væsentlige ikke-erhvervsmæssig, bør den pågældende i relation til en gældssanering ikke behandles anderledes end den skyldner, som ikke er gået konkurs. Udgangspunktet vil derfor i denne situation være, at der ikke kan meddeles gældssanering i konkurs på lempeligere betingelser og vilkår, end hvad der følger af reglerne om gældssanering uden for konkurs (de »almindelige« regler om gældssanering). Dette medfører bl.a., at der for den konkursramte lønmodtager, der ikke i det væsentlige har erhvervsmæssig gæld, normalt må stilles krav om, at skyldneren har afklarede økonomiske forhold, og at skyldneren skal afdrage på gælden i 5 år efter kendelsen om gældssanering.

Med hensyn til vurderingen af, om skyldnerens gæld i det væsentlige er erhvervsmæssig, henvises til bemærkningerne ovenfor til forslaget til konkurslovens § 231, *stk. 1*, nr. 2. Stammer skyldnerens gæld fra en kautionsforpligtelse for erhvervsmæssig gæld, må den betragtes som erhvervsmæssig i denne sammenhæng, jf. herved forslaget til konkurslovens § 231, *stk. 1*, nr. 2 og 3.

Som bestemmelsen er udformet, er der mulighed for undtagelsesvist at anvende reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs, uanset at skyldnerens gæld ikke i det væsentlige er erhvervsmæssig. Undtagelsesbestemmelsen har navnlig til hensigt at sikre, at de betingelser, der gælder for gældssanering i forbindelse med konkurs, også kan finde anvendelse i tilfælde, hvor der samtidig behandles gældssaneringssag for to ægtefæller eller samlever, hvoraf kun den ene har i det væsentlige erhvervsmæssig gæld. I modsat fald ville der kunne opstå situationer, hvor ægtefæller eller samlever, som samtidig søger om gældssanering, skulle behandles efter forskellige regler.